

Mit is ír a hogyishívják, avagy szájtolás vakulásig?

Az alábbiakban a több évtizedes kabaréjelenet kölcsönvett címe alatt lapunkat érintő kevésbé derűs, helyesebben meglepő, azután meg ismeretfrissítő dolgokról írunk.

Kétszer mérj, egyszer vágj! – műszaki embernek ismerősen csengő közmondás. Mindenkor *megfontoltságra* intő bölcs igazság, és nem is gondolnánk, milyen sokoldalú helyes megközelítése ez a dolgoknak. Sokoldalú, mert egyáltalán nemcsak az anyagi világra vonatkozatható, hanem minden másra az életben. Például a véleményalkotásra is! Meglehet, hogy azt az esetlegesen megfontolatlan véleményt az *ismeretek hiánya* szülte. És ebben nem mindig csak a vélemény közlője a ludas.

Modern világban élünk manapság, és ennek egyik teljesen újszerű velejárója a kommunikáció széles körű társadalmasodása. Kapkodjuk a fejünket az interneten elburjánzó hír-, álhír-, szájt- és blogözön láttán. Mi ebből a megalapozott, komolyan vehető tény vagy vélemény, és mi ebből csupán az „alternatív valóság”, a közlés-kényszeres emberek „vágatlan”, önkontroll-mentes betű-, vagy videozuhataga. Szájtolnak a rádióamatőrök is, és mit ad isten, egyikük látókörébe került lapunk 2017-es évkönyve. Nevezük kedves szájtólónkat most csak egyszerűen Tamásnak, aki rendszeresen leszedi rólunk, évkönyvünkről a keresztvizet (ld. www.qrp.hu).

Jó pár éve megfogadtam, hogy bárminő internetes forrást elkerülök, ha azon trágár szavakkal „fűszerezett” vélemények olvashatók. (Az sem nagyon kedvemre való, hogy egyes „alternatív” zenekarok káromkodás-özönös nótái feltűnnek már a közszolgálati rádiókban is. Öregszem tán?) Hát, Tamásunk oldala sem teljesen patika tisztaságú, de most ez itt a szabály alóli kivétel esete. Nézzük csak!

Ami a lényeg: szájtólónk, takarékos ember lévén, nem kívánta megvásárolni a nyomtatott kia-

dású évkönyvünket. Sokallta érte a 4950 Ft-ot (az évkönyvkiadásokról fogalma sincs). Bizony, sok pénz ez manapság, úgy kb. egy színház-, vagy két mozijegy ára, és főleg sok a mozifilmek kalózmásolatait a netről ingyenesen letölthető számára. Nos, pechére, a digitális évkönyvünk nem pdf-formátumban vásárolható meg. Ajajaj! Újabb gond, nem lehet azt csak úgy ültre-puffra másolgatni, kitenni a netre... Vélhetően efelett dühöngve, aztán gyakorlatilag lenullázza az évkönyv teljes tartalmát a „Nem gáz, csak a címe hazugság” vérkomoly cím alatt előadott írásában. Azért azt is „alaposan” kiszámolja, hogy a szerkesztőség oldalanként minimum 13 eFt-ot könyvelhet el a reklámbevételekből. (A kis irigy, ó'be szép is lenne!)

Kedves Tamás, sajnós rádióamatőrnek nem szólíthatlak, mert az íratlan rádióamatőr szabályokat (udvarias..., türelmes..., segítőkész...,) több helyütt is sérted. *Lapunkról való régi és új ismereteidnek hiánya viszont szembeötlő!* Tény, hogy szerkesztőségünk régen foglalkozott részletekbe menően efféle témával, így most – köszönjük neked – megtesszük ezt. Íme, néhány pontban egy kis RT-történelem, szerkesztőségi megjegyzéssel:

1.) A „Rádió Technika” 1936-os alapítása óta nem csak kizárólag a rádiózással foglalkozott. A rádiózáson belül pedig mindenkoron a műsorszóró vételtechnikát favorizálta. A mai értelemben vett amatőr rádiózás olvasó (vásárló) közönsége, sajnós, *soha nem bírta volna eltartani a lapot.* A „Rádiótechnika” az 1951 ... '89 közti időszakában a „lapgazda” MHSZ biztosította anyagilag a kb. 1/3-ad terjedelmű rádióamatőr rovat fenntarthatóságát. Olvasóink zöme bizony nem rajon-

gott a nagy terjedelmű „morzeprüttyögős” oldalfelületért. Viszont, nem volt más választása...

2.) A lap mindenkor igyekezett a korszakos elektromos vagy technikai újdonságokat is bemutatni. Így volt ez a fotó- és filmtechnikával, a hangerősítéssel, -rögzítéssel (lemezvágás, játszás, magnó), az atomi részecskék, a radar, a mikrohullámok, a hullámterjedés, a szervizesetek, illetve a műszerek és mérések technikájával, az újabbnál újabb aktív és passzív alkatrészekkel (elektroncső, tranzisztor, IC), az rtv-műsorszórás monó, sztereó, kvadró, HD analóg és digitális elveivel és készülékeivel, antennáival és természetesen az amatőr rádiózással. No, és alkalmanként bizony előkerültek az ipari témák is, és az elektronika szelídebb, ún. „háztáji” területei is, mint a fémkeresők, villanypásztorok, vasútmodellezés, gk-gyűjtások stb. *És rendre a kezdőknek szóló tanfolyamok és cikkek!*

3.) A szerkesztőségben úgy véljük, hogy le lehet tagadni és lehet tiltakozni, hogy a „Rádiótechnika” adta annak idején az első komolyabb, akár az életpályánkat is meghatározó, rádiós/elektronikai élményünket. És a lapot bizony *idővel túl is lehet vagon akár túl is kell haladnia* olvasóink ismereteinek. De azután utólag, becsmérőleg leszólni azt, ez már intelligencia, megfontoltság, kultúra kérdése.

Tamás, már nem neked szól ez a lap, de véljük, soraidnál többet érdemel egy öreg „nevelő” megbecsülése. Kérjük, ne buzdíts lopásra, ne szúrj ceruzát a szemedbe, csak szájtolj tovább rendületlenül, de kulturáltan!

Békei Ferenc
főszerkesztő
HA5KU